

LA HISTÒRIA D'EUROPA

Després de la Revolució Francesa vingué a Europa la democràcia, que a pesar dels totalitarismes que patí durant el segle XX, segueix essent un model de convivència social i política. En aquests dos últims segles hem tingut dues guerres mundials, bombes nuclears i l'holocaust. Però també en cap altre segle hi ha hagut un desenvolupament demogràfic, científic i econòmic tan gran, que ha portat canvis espectaculars en la nostra manera de viure. En els últims trenta anys hem vist tractaments mèdics impensables, canvis genètics en productes agrícoles, l'exploració de l'espai, les tecnologies de la informació, les xarxes socials... Però ningú no sap cap a on va el nostre món. Tanmateix, sembla que com ara, amb les democràcies seguiran convivint la violència, els conflictes ètnics, les borses de pobresa, els desequilibris econòmics, els nacionalismes... De fet, no sempre el progrés científic i tecnològic porta a situacions favorables i positives per a les majories... A Espanya mateix hem avançat de manera excepcional en els drets i llibertats individuals, dels quals encara n'estan lluny Àsia i Àfrica, però hi ha encara noves exigències de justícia i de llibertat. En quant al món cristià, trobem que l'Església Catòlica va aguantant bé la creixent secularització, que vol privatitzar la religió a la consciència individual. Cert que l'Església no superarà bé el repte del modernisme, però tingué el gran papa Lleó XIII de profunda consciència social; féu la renovació de la litúrgia abans i sobre tot després del Concili Vaticà II amb les figures senyeres dels papes Joan XXIII, Pau VI, Joan Pau II i Benet XVI, aquest de gran pensament teològic. I ara té el papa Francesc, impregnat dels valors franciscans de la pobresa, la senzillesa i la solidaritat, que tant agrada a creients i no creients. Però ja veurem si aquesta tendència perdura després del seu pontificat o marca la futura evolució de l'Església. Perquè hi ha qui aplaudeix els gestos del papa i es fa la fotografia amb ell. Però canvia la seva vida? I no sabem si en el futur les exigències de l'Església seran més socials o més intel·lectuals i morals. A Europa, la situació econòmica i institucional és preocupant, igual que a Espanya l'atur, la desarticulació de l'estat de les autonomies, la desunió de criteris entre els partits en temes fonamentals, com ara l'educació, la sanitat i les pensions, i sobre tot la corrupció política i econòmica, que ha portat la més gran desafecció envers els polítics i la política. De fet, tot necessita una reforma seriosa, un llenguatge polític clar i transparent i una economia que miri més al bé comú de les persones i no només el guany de diners.

E. ZARAGOZA

EDITORIAL LA FESTA MAJOR D'ESTIU?

Entre llamps, trons i pluja menuda, a vegades no tant menuda, hem arribat a la Festa Major d'aquest estiu de 2014 que passarà a la història meteorològicament parlant per un estiu ben canviant. A part de fer la guitzeta en l'únic servei gratuït que per ara es manté a les platges de Sant Feliu, de la Costa Brava i probablement en moltes altres costes del país, com és el de banyar-se al mar, també n'hauran estat perjudicats la majoria d'establiments que depenen dels ciutadans, visitants i turistes estrangers que regularment passen els seus dies de vacances entre nosaltres.

Per culpa d'aquest mal temps, l'inici de la temporada d'estiu no s'ha fet visible i palpable fins fa pocs dies, on sembla que ara les temperatures i l'ambient s'han normalitzat i els forasters que pràcticament tindrem entre nosaltres podran gaudir del sol, si en fa, i de les diverses activitats que ofereix la ciutat.

S'ha arribat quasi a finals de juliol i propers que som a la celebració de la Festa Major, i tenint en compte el que ha passat fins ara, això pot suposar que hàgim de continuar d'estar pendents de les informacions meteorològiques per saber quin temps es prepara per aquesta època de l'any denominada de la canícula.

Una Festa Major 2014 que presenta una programació sense gaires variacions en relació a les darreres edicions. Potser una a destacar és la desfilada de les colles de Carnaval que amb el títol de Carnaval a la Fresca, enguany no apareix al programa dels actes a celebrar. Hi ha solament dues audicions de sardanes els dies 2 i 4 d'agost i el pregó del dia 31 apareix en el programa amb el títol de 100 anys de l'Ateneu Deporatiu Guixols, sense especificar qui el pronunciarà o en què consistirà.

També aquesta Festa Major 2014 serà la darrera que viurà l'actual equip de govern municipal, ja que el proper any 2015 hi haurà eleccions de les quals en sortirà un nou Ajuntament i ja per aquestes dates es podran estrenar en el càrrec. Unes noves eleccions municipals que sens dubte vindran marcades pels propers esdeveniments que aquesta tardor-hivern viurà el poble català, com són la diada de l'11 de setembre i la consulta en principi del dia 9 de novembre, a part d'altres esdeveniments que es puguin donar.

L'important ara és que tenim una Festa Major a pam i toc, que representaran uns dies de diversió i alegria pels guixolencs i visitants, ja que realment és del que es tracta, passar-ho bé. Del que hagi de venir, sigui el que sigui, ja tindrem ocasió de parlar-ne properament. Bona Festa Major.

NINOTAIRES GUIXOLENCS

BONA FESTA MAJOR

INTRAHISTÒRICS

En la novel·la de Lapierre i Collins *El cinquè genet*, un personatge enuncia la tàctica de l'"objectiu superior": consisteix en sublimar l'ambició d'algú perquè renunciï a les seves aspiracions davant la possibilitat d'aconseguir un objectiu superior que ni tan sols havia imaginat poder assolir. Per tant, abandona les seves pretensions inicials per abraçar aquesta nova causa.

La Història és molt selectiva a l'hora d'atorgar lletres majúscules als dirigits; la majoria cauen en una tèbia intrahistòria. Qui recorda avui el president americà Harding, o el canceller Kiesinger? Quantes línies ocuparà en els manuals l'expresident Montilla? Doncs bé: fins l'any 2012, l'Artur Mas havia fet mèrits per ser recordat com "el pare de totes les retallades" i en un context de corrupció que encara cueja. La resposta social es va instal·lar al carrer i al Parlament.

Però la negligent actuació d'un govern central que fa de l'antinacionalisme bandera electoral, l'ominosa oposició de polítics i periodistes envers un Estatut gens bel·ligerant ("*Nos cepillamos el Estatut como un carpintero*", va dir l'Alfonso Guerra) i una crisi financera en absolut exclusiva de Catalunya, li van donar a Mas l'objectiu superior amb el qual amagar les demandes socials: l'Estat propi. Tot propiciant el lema "Espanya ens roba" (com si aragonesos o asturians lliguessin els seus gossos amb botifarres catalanes), l'oposició va fer un gir copernicà i ens vàrem deixar portar cap a l'objectiu superior.

Catalunya es troba entre les 20 regions europees amb major taxa d'atur (el 22%) i amb un 19% de la població sota el llindar de pobresa. Malgrat això, la dotació de Benestar Social per a 2014 va baixar un 16% en relació al 2010. Entre gener i juny de 2013 es van executar 9.256 desnonaments; només a Barcelona, de mitjana, cada dia van patir un desnonament 20 famílies. Les retallades en Sanitat han augmentat un 60% les llistes d'espera, una forma de dissuadir els pacients perquè recorrin a l'atenció privada (com la Isabel Navarro, que va pagar 9.300 euros per ser intervinguda en pocs dies per via privada al mateix hospital i pels mateixos metges que l'havien d'atendre per la sanitat pública... amb un any d'espera). El pressupost dels campus universitaris han experimentat una tisorada del 12,5%, i a l'ensenyament obligatori el curs va començar amb 20.000 alumnes més però amb els mateixos docents. L'alumnat de primària que aprèn a escoles concertades o privades està 22 punts per sobre de la mitjana europea. L'aportació de la Generalitat a I+D ha caigut un 27% des del 2010.

Què fem de l'Oriol Pujol, d'en Millet i Montull, d'en Xavier Crespo, d'en Ferran Falcó, d'en Josep Tous, dels gestors de Caixa Penedès? Qui ens roba? Diguem, parafrasejant Valéry, que quan la política esdevé terreny abonat per a l'estultícia, l'ambició o la corrupció, porta sempre a la baralla entre gent que no es coneix pel profit de gent que sí que es coneix però mai no es baralla.

JULIO FALCES BORJA

www.setmanariancora.cat - facebook: Setmanari Ancora - Imprimeix: Arts Graf. Fontané. c/ Fortuny, 2-A, 17190 Salt. - Dipòsit Legal: GI-22-1961.

El Setmanari ANCORA és una revista independent, oberta a tots els matisos i a totes les ideologies i la seva opinió només es reflecteix en els articles editorials. Ni la revista ni els col·laboradors habituals, no se solidaritzen necessàriament amb les opinions que exposen, defensen i signen els autors de llurs articles.

Edita: Associació Cultural Bitàcola - Director: Josep M. Isern.

Redacció, administració i publicitat: Passeig dels Guixols, 17-Galeries del Mar - Horari redacció: dilluns de 18 a 20 hores - Tel. i fax: 972 328 366 - Adreça postal: Apartat 99 - 17220 Sant Feliu de Guixols - Adreça electrònica: redaccio@setmanariancora.cat -

Subscripcions:

FORMAT PAPER LOCALS: ANUAL: 80 €
TRIMESTRAL: 20 €
FORMAT PAPER FORANS: ANUAL: 100 €
TRIMESTRAL: 25 €
FORMAT DIGITAL (Format pdf): ANUAL: 60 €
TRIMESTRAL: 15 €

Membre de (E) ACP C

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència